

„Edinost“

Izhaja štirikrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnina je plačevati naprej. Na naročne brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO

Telefon št. 870.

4 nvč.

v edinosti

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglašitvi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nepravilni dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina, reklamacije in oglaš sprejema upravništvo. Naročnina in oglaš je plačevati loco Trsta.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11, muštr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Budimpešta 12. Danes v jutro je otvoril pravosodni minister v veliki dvorani akademije shod kriminalistov. Minister dr. Plooz je pozdravil goste, ki so došli iz vseh dežel ter želel njih delovanju obilo uspehov.

Lorenzo Marquez 12. S parnikom »Grigh« so pripeljali 539 škrinj streljiva, s parnikom »Deamoly Castle« 8 škrinj streljiva in 5 škrinj pušek.

Pariz 12. V današnjem ministerskem svetu je priobčil ministerski predsednik Waldeck-Rousseau brzjavke in poročila prefektov, iz katerih sledi, da vlada o priliki razglasenja razsodbe v Rennesu v provinci in v Parizu mir.

New-York 12. Znani milijonar Kornelij Vandebilt je umrl.

Stula 12. Prvi transport z lazareti se odpravi dne 16. t. m. iz Bombaja v južno Afriko. Dne 25. t. m. bode vse vojaštvo na potu v Transvaal.

Bellgrad 12. (Pravda o »atentatu«.) Kresović trdi, da je prišel po naročilu kneza Črnogorskega in na prošnjo Karagjorgjevića in Taisića v Srbijo, da poišče, če bi se dalo Obrenoviću odstraniti in na njihovo mesto postaviti Karagjorgjevića.

V tiskarni radikalne stranke da je našel Stanjevića in Taušanovića, katerima je izročil Taisićovo pismo; imenovana obtožena da sta ga čitala in rekla, naj bo Taisić le miren, vse da je pripravljeno za ustajo. Pozneje da je našel v tiskarni Nikolića, Protića in neko tretjo, neznano mu osebo.

Carinski uradnik Alevatić pravi, da je bil zaupnik Markovičev ter taji vsako zvezo s Karagjorgjevićem. Pismo poslednjega Alevatiću da je odgovor na neki list, v katerem se je prosil za prispevek v svrhu zbližanja mohamedancev in pravo-

slavnih Srbov. Marković da je bil pripravljen umoriti Milana.

Kodanj 12. Kakor poroča »Nationaltid«, obišče car dne 22. t. m. Darmstadt; na potu tje se ustavi v Kielu.

Garibaldijada v Trstu.

Nemške novine — toliko one iz židovsko-liberalne struje, kolikor one iz tabora Schönerer-Wolfovega nacjonalizma — so bile čudovito malobesedne o dogodkih povodom prihoda »generala« Garibaldija. Ni težko pogoditi, kje je bil vir tej molčečnosti in skromnosti. Nikdo ne kompromituje rad svojih prijateljev in prijateljev prijateljcem.

Od dunajskih listov se je menda jedina »Reichswehr« obširneje bavila z Garibaldijado v Trstu. Sploh se ta list tu pa tam energično zaleta, da bi se povsopel na ono višino, s katere doli bi mogel prav in pravično soditi o obupnih razmerah v Primorju, ter obsoditi one nesrečne činitelje iz sedanje in prejšnje dobe, ki so sistematično kupičili greh na greh, toliko časa, da so se slednjič javno razmere Primorja zavile in zamotale najusodnejše in so se pojmi o tem, kaj je dobro in kaj ni dobro, kaj je pravično in kaj krivično, zmešali tako, da si v tej zmešnjavi stiskajo roko moške od sistema in oni, ki — Garibaldiju stiskajo roko.

»Reichswehr« je bila torej blizu jedini dunajski list, ki je napisal pošteno besedo o Garibaldijadi v Trstu. In da je bil jedini, to je ravno kričeč dokaz, kako zmešani so pojmi o razmerah na Primorskem in kako so v tej zmešnjavi dunajski krogi zgubili ves zmisel za varovanje tistih koristi v teh pokrajinah, katere bi že po svoji sveti dolžnosti morali varovati z vso odločnostjo in brezobzirnostjo.

sta se bila in mnogo jih je čulo, ko je omenjena babnica kričala nad njim z svojega praga.

Vse se jo zgrajalo nad takim koncem in ko je došel župan, upali so si le najpogumnejši stopiti z njim v skedenj. Luna je mej tem že priplula na obzorje. Skozi odprto lino je z svojim bledim svitom obsevala viseče truplo, katero se je od spodaj videlo mnogo večje, nego je bilo v resnici. Veter je še vedno pihal skozi lino in videti je bilo, kakor da se hudobni demoni igrajo s truplom.

Nihče ni hotel pomagati, da se truplo sname in nazadnje so odločili, da je pusté, kjer je, do družega jutra.

Dolgo niso pospali vaščani ono noč; ženece so prebirale molek, otroci si malone niso upali dihati.

Drugi dan so prišli tudi orožniki. Neki fanté je splezal gori na senik, prerezal vrv in truplo je zamolklo palo na kup slame, ki so ga nalašč položili spodaj.

Nihče ni hotel mrtvecu sezuti čevljev in suknje. Kar tacega so vrgli v za silo skupaj zbito krsto; le-to so naložili na voz, katerega so volj odveli na pokopališče. Kadinovega Urbana so zagreblili v neposvečeno zemljo tam v kotu pri zidu — brez zvonjenja, brez duhovnika.

Še zdaj se otroci ogibljejo Kadinovega skedenja in še odrasčeni se pokrižajo, ko v mraku ali po nič hodijo tam mimo.

»Reichswehr« meni, da že to, da je Menotti sin očeta Jožeta, je zadoščeno za navdušenje onih Tržačanov, ki svojo pripadnost k Avstriji čudovito lahko spajajo z oboževalnim spominom na kratkovidnega politika, ali »velikega republikanec«.

Nam se dozdeva, da »Reichswehr« ni prav pogodila rekši, da ti Tržačani tako lahko »spajajo«, ampak veliko bližje resnici bi bilo, ako bi bila rekla, da ob spominu na »velikega republikana« čudovito lahko — pozablja na svoje pripadništvo k Avstriji...

Pa pustimo to. Saj to so računi, v katere se nam ne treba utikati in ki naj jih urediti le obe stranki: avstrijska država in tržaška država v avstrijski državi.

Pač pa nas morajo zanimati nekatere druge opazke v dunajskem listu. Govoré o navdušenju in o neslanih komedijah, ki so jih uganjali tržaški irredentoveci povodom obiska Garibaldijevega, meni »Reichswehr«: »To je povsem prav, to odgovarja slavni tradiciji, po kateri imajo tržaški Italijani vsikdar odprte oči in ušesa za velikoitalijansko propagando. Ali treba pogledati od bližje te gospe, ki vsprejemajo sinu Garibaldijevega kakor kakega vladarja. Mi jih poznamo jako dobro. To so tisti gospodje, ki se hitro spominjajo svojega pripadništva k tej monarhiji, kadar trebajo denarja ali imajo kake druge bolečine. Tržaško občinsko gospodarstvo je gotovo še slavnije nego Menotti Garibaldi, sin Jožeta in Anite Garibaldi. To gospodarstvo je označeno po neverjetni indolenci in lahkomisljenosti, ob kateri pomembnost te svobodne luke in tega trgovinskega emporija sistematično pojemlje! Treba le opaziti nazadovanje avstrijskega Lloyda, ki ima v Trstu svoj sedež in ki se vzdržuje z državnimi subvencijami, mnogo zahtevajočimi od materialne sile prebivalstva. Mesto da bi se zastava Lloyda širila, pa še nazaduje vidno vsled tržaških razmer!«

Te opazke dunajskega lista so veleinteresantne tudi za nas, ker imajo dvojno na sebi: resnično so in tičejo se tudi naših žepov! Saj so Slovani menda tudi daykoplačevalci Avstrije, saj tudi oni znašajo na kup krvave žulje, iz katerih prihajajo oni milijoni in odhajajo v Trst in kateri jačijo pozicijo onih, ki vsprejemljejo Menottija, sina Jožetovega, in ki toli radi pozablja na svoje pripadništvo k tej monarhiji z — slovansko večino. Da, to je za nas britko, da milijoni, ki po velikem delu prihajajo iz slovanskih žepov, pomagajo vzdrževati gospodarstvo, odlikujoče se le z dvojnimi: z svojo indolenco in nespretnostjo in pa z svojim sovražtvom do Slovanov; to je britko, da moramo z svojimi žepi pomagati vzdrževati zistem, ki nas tepe in ki nam hoče kruto uničiti ekzistenco, ter da je orožje, proti kateremu se moramo z silo obupa boriti za svoje življenje — da je to orožje nabavljeno tudi iz naših sredstev.

To pripoznava slednjič tudi »Reichswehr« in zato smo se spomnili tu nje izvajanj.

Zaključuje svoj članek o Garibaldijadi v Trstu, piše »Reichswehr«: —

»Ako so gospodje tržaški zgubili svoje avstrijsko čutstvo, ako sinu državi in cerkvi sovražnega revolucionarja prirejajo cezarske časti, v katere pokladajo svoja velikoitalijanska prepričanja, potem jih bo treba vendar poučiti, da na avstrijs-

PODLISTEK.

Vaški sliki.

I.

Kadinov Urban.

V polumraku bil je ta pogled še groznejši. Skozi lino je pihala sapa in majala truplo sem in tja. Obraz je postal že višnjevkast. Razmršeni lasje in izbuljene oči so mu dajali nekaj pošastnega. Roke so se opletale krog trdega trupla, a težki škornji na nogah so o vsakem pihu sape povzročali za uho neprijetno drganje.

Groza se je polastila vseh, kar jih je bilo zgoraj. Hitro so splezali doli in nobena moč jih ne bi bila pripravila, da bi šli snet truplo. Gospodar je bil ves zmeden, mrzel pot mu je tekel z čela in neopisna groza ga je prešinjala o tem strašnem koncu lastnega brata. Gospodinj so se šibile noge, ko ji je nekdo pritekel povedat, kaj se je zgodilo. Tresla se je po vsem životu in da ni priskočila sosedovka, zgrudila bi se bila samega strahu.

Grozna vest se je kmalu raznesla po vsej vasi. Vse je drlo k Kadinovim, a nikdo se ni upal stopiti v skedenj.

Razvedelo se je, da so ljudje Urbana videli zadnjič, ko je stopil iz kože Mešičkove Špele, s katero je že dolgo živel v divjem zakonu. Sprla

skih, na tržaskih tleh ni prostora za taka demonstracijska poželenja, ter da kakov privilegij ni nič takega, kar bi se ne moglo preklepati, marveč da je nekaj premakljivega in odmakljivega. Ta pouk jih utegne boleti, ali ne more ga biti Avstrijea, ki bi ga ne odobral ali vsaj umel. Garibaldi je odpotoval, da bo morda nadalje študiral o osušenju campagne, toda premisliti bo treba, da-li ni čas, da bi jeli misliti na osušenje tržaškega ozemlja od vodovja velikoitalijanskega močvirja.

To je zopet nekaj, radi česar ne treba da bi si mi belili lase. Zabeležili pa smo vendar in sicer zato, da ob tej priliki povemo dunajskemu listu, v kaki grozni zmoti je, ako meni, da bi avstrijski državniki hoteli misliti na tržaško močvirje... Jih pač še ne pozna, kakor jih poznamo mi. Po lepi stari tradiciji so tudi to pot utaknili glavo v pesek, da le niso videli ničesar in Garibaldijada v Trstu je ostala za njih brez koristi istotako, kakor že mnogih drugih prejšnjih, sličnih in — še hujih lekeij...

Ne spimo!

V razmišljanje in uvaževanje.

(Zvršetek.)

Poleg razvitega čuta za mejsebojno združevanje — po I. Ziteku — imajo Nemei izvrstno praktično vzgojo. Absolventi strokovnih šol se eksportirajo do ptujine v svrhu nadaljne izobrazbe. Večina jih seveda hodi v Anglijo. Že imenovani Blondel pravi dalje, da so mladi Nemei daleko boljše vzgojeni za praktično življenje, nego mladi Francozi. »V Franciji skrbe za svoje otroke s tem, da jim priredé varno in toplo gnezdece — v Nemčiji pa jih preskrbe z zmožnostmi, ki so pogoj dobri eksistenci.

Kakor sem že rekel: besede princea Fridrika so se uresničile. Vosberg piše v svojem delu »Das britische Weltreich und der deutsche Wettbewerb« na str. 7.: »Popolnoma na tiho smo postali pomorski narod ter stopili na svetovno tržišče. In marljivost, vstrajnost ter prirodni položaj so nam pomagali naprej in to takoj v prve vrste«. Povodom že omenjene angleške brošure od Williamsa: »Made in Germany«, ki se je takoj na nemški jezik preložila pod naslovom: Der Konkurrenzkampf der deutschen Industrie gegen die Englische (Dresden; Autor. Uebers. von Willmann) piše Vosberg: »Naš trgovski in obrtni svet sicer ni tako bajno krasen, kakor ga liči Williams, no, svež je, ima sile ter uspešno moč, kar ga navaja, da more tudi napram Angliji ponosno povzdigniti glavo ter gledati hladno v oči britanskim rivalom«.

Iz tega le kratkega obrisa se vidi, kam je dospela Nemčija. Za nas Avstrije, zlasti za nas avstrijske Slovane je vrlo dobro, da vemo to.

Ko se je za vlade grofa Badenija začela obstrukcija, katera se nadaljuje še sedaj in — kakor je videti — se bo nadaljevala še dalje časa, je sprva osupnila tudi trezno in daleko misleče politike, ali kmalu so le-ti razvideli, kako je in kaj. Tu vidimo dve vrsti teh politikov: avstrijsko in slovansko. Poslednja je sicer mala, mala...

Palacky je bil velik politik. Njegove besede »da ni Avstrije, morali bi jo mi Slovani v interesu svojem stvoriti«, se vrlo radi ponavljajo. In zato bi svetoval, da naj dotičniki, ki nosijo mej svet to rečenico velikega Čeha, raje malo globlje pogledajo v življenje Palackega ter proučijo njegovo mišljenje od l. 1848. pa do let sedemdesetih. Videli bodo, da je Palacky prišel na druge ideje in misli, motré avstrijske sosedé. In videli bodo, da se je tisti Palacky branil iti na Dunaj v parlament ter izrekel: preko mojega trupla, da, prej ne!

Žalibog, Čehi niso poslušali svojega velikega politika. Takoj, ko je zatislil oči, so jo udrli na Dunaj ter jadrli v dunajskem parlamentu in prijadrali do sem, kjer so danes. Na čelu vlade današnje stoji oni človek, katerega se vsa Češka še danes spominja — izza obsednega stanja! Bivši radikalni Čeh dr. Kaizl je finančni minister. Ah, velike ironije! Mož, na katerega so vse stranke gledale z velikimi nadějami, mož, ki je kakor profesor narodnega gospodarstva na praški univerzi toliko obetal, ta mož je prevzel sedaj prežalostno

ulogo: biti tlačitelj onih, iz katerih je. Nemeem je dobrodošel. Imajo jeden vzrok več za navidezno obstrukcijo proti namišljeni slovanski vladi in proti avstrijskim Slovanom v obče. V resnici pa Nemei v Avstriji obstruirajo proti — Avstriji sami!!! Kar se pa tiče socialne demokracije in njene obstrukcije v parlamentu, je obsojati ne smemo, kajti le-ti načelno ravna jo do cela korektno. — (??? Ured.).

Nedavno sem govoril o tem z znanim nemškim politikom. Povprašal sem ga: Čemu to razbijanje v zbornice? Ni mi hotel odgovoriti, samo skomignil je z rameni ter dejal: kako stoji Avstrija na gospodarskem polju, je-li vam znano? —

»Neue Freie Presse« je pisala početkom letošnjega leta v svoji narodogospodarski rubriki, oziraje se na bilanco gospodarstva Nemčije: »Velik dogodek, zelo dotikajoči se usod narodov, daleko segajoči, v najdaljšo bodočnost, napolnujoči izobražene narode z začudenjem, se tvori pred nami. Česar niso ljudje videli pred Cromvellovo dobo, kar je s težka po neutrudnem in neprestanem delovanju jedva uspelo jedni jedini državi, kar je veljalo za vrhunec ljudske kulture... eto, to se pojavlja danes pred nami. Ta veliki dogodek, v vseh svojih konsekvencah komaj razumljivi, je najvažnejši znak sedanosti; objednem pak služi tudi Avstriji za dosti jasen opomin! Tako je ogromen, takov jedin in poseben v vsem, da je skoraj nemogoče odvrtiti naše misli in ideje od tega velikolepega gledišča.

Mislím: dosti jasno!

In kakšno ulogo pa bomo v tem velikolepem gledišču igrali mi, avstrijski Slovani?

Karl Jentsch ima popolnoma prav, ko se nam roga, da smo »nezreli za življenje« in »politični otroci«, vzlasti mi Jugoslovani. Mi podpiramo vlado, ki nas bije in tepe, kjer nas more. V parlamentu n. pr. stojimo mi Slovenci v prvih vrstah (dr. Ferjančič je celo prvi podpredsednik!), a zato nas n. pr. v Celju vlada pusti dejansko biti in mlati. Jaz sem torej proti vsakemu podpiranju take vlade. Popolnoma naravno, ker še nisem nikdar — oprostite — samega sebe tepsi pomagal. Vidim, slišim, čutim itd. Vidim jednako-pravnost, čutim jo tudi o vsakem gibljaju — slišim pa še preveč.

Kakšno ulogo bomo igrali? Si-li vzamemo heroja, naivnika, ljubavnika ali karakter? Mislím, da si prilastimo poslednjo, kateri pa pridamo malo prve, k obema pa pripojimo vsaj malo razuma.

Zadnjič smo videli: kam plovemo, danes vidimo, kam smo prispeli. In mi? Mi spimo!

Ant. Kristan.

Politični pregled.

TRST 13. septembra 1899.

K položaju. O avdijeneiji dra. Kathreina pred cesarjem trdi poročevalec »Slov. Naroda«, da je o tej priliki naznanil cesar, da se hoče sam lotiti pravih poskusov ter da je dru. Kathreinu tudi razložil svoj načrt. Zajedno da se je predsednik zbornice dr. Fuchs določil kakor posredovalec.

Ta poslednji je tudi res že zastopnikom vseh skupin doposlal povabilo, v katerem pravi, da razmere nujno trebajo ozdravljenja. Od vseh strani da doni klie, naj bi se nehal boj, ublažila nasprotstva in naj bi se nasprotujoče sile povrnila na ukupno blagodejno delo. Vse naj bi se odpravilo, kar je na potu uspešnemu delovanju parlamenta. Njemu, kakor predsedniku zbornice, je v tem trenutku najvažnejša naloga, pripravljati ta cilj. Na nevtalnih tleh, povabljeni od predsednika kakor voditelja in zaščitnika parlamenta, se morejo sniti nasprotniki, ne da bi kaj žrtvovali od svojih nazorov, ter narediti poskus, da bi se nasprotstva vsaj toliko ublažila, da bi moglo zopet začeti redno in toli zaželjeno delovanje parlamenta. Pred vsem bi morali niti formulo za rešenje jezikovnega vprašanja.

Tako rešenje je mogoče le po poti obojestranskega zbliževanja ter brez vsacega predsodka upoštevaje obojestranske pravice. V ta namen naj se začne pogajanja na nevtalnih tleh. Vabi torej za dan 24. v pisarno predsedništva.

Pismi Javorskemu, kakor načelniku desnice, in Funkeju, kakor zastopniku združene levice, imati še dostavek, s katerim sta naprosena ta dva go-

spoda, naj pozoveta na pogovore tudi one člene, ki so zastopniki klubov.

Torej nov poskus na — nevtalnih tleh. Ne bi imelo pomena, ako bi hoteli ugibati sedaj, da-li se zastopniki levice odzovejo temu pozivu »poštenega mešetarja« na predsedniškem stolu avstrijske zbornice poslancev. Ne bi imelo pomena, ker nam itak ne bo dolgo čakati, da izvemo, kako je ukrenil — gospod Wolf: da-li naj idejo, ali naj ne idejo na pogovore. Ali že dejstvo, da je odvisno od jednega Wolfa, da-li bodo zastopniki opozicijskih skupin smeli iti celo na take neobvezne pogovore, nam pravi, kakov uspeh bodo imeli pogovori. Mož, ki je ravnokar dejal v Leibnitzu, da, če treba, zastavi tudi svoje zdravje in življenje za nadaljevanje obstrukcije, kar se pravi, prevedeno iz Wolfovega na slovensko: za nadaljevanje boja do maza, ta mož naj bi se pogajal za mir, oprt na spoštovanje obojestranskih pravic. Kaj si je neki mislil gospod predsednik, ko je odposlal svoje uljudno vabilo tudi temu gosp. Wolfu?! In ta gospod Wolf je vse možen mož med Nemei in bo odločal ne le o tem, da-li pojdejo ali ne pojdejo na pogovore, ampak tudi o tem, kako jim je odgovarjati na pogovorih ter — odkloniti vsako spravno ponudbo.

Ali da bi bila res katera skupina med opozicijskimi skupinami nemškimi, ki bi imela toliko poguma, da bi se hotela osamosvojiti od terorizma zbesnelih Wolfovcev?! Ne verujemo! Niti najzmernejše liberalno in ustanovno krilo opozicije nima tega poguma. Kako je vse v pesteh radikalnega terorizma prusofilov, priča članek, ki ga je ravnokar objavila nemško-liberalna »Bohemia« o predstojećem poskusu za spravo. »Bohemia« je glasilo takozvanih liberalnih »zmernih« Nemecev, a vendar vsklika: Kako bi mogli Nemei udeležiti se konference ter pogajati se s kakim drom. Engelom, Pa-eakom, Kramafem, krutim Javorskim in vitezem Bilinskim?! S takimi ljudmi se Nemei baje ne morejo pogajati!

Sedaj pa vprašamo: kaj zahtevajo vendar ti ljubi Nemei, ako odklanjajo najzmernejše ljudij iz Poljakov, Mladočehov in Nemecev? S kom se hočejo prav za prav pogajati!! Zastopniki desnice naj bi segli v samozatajevanju tako daleč, da bi seli za jedno in isto mizo z osebo kakoršna je Wolf, v katerem sta posebljena skrajno sovražstvo in netolerancija in ki povsodi, koder hodi, psuje Slovane kakor da ti poslednji niso ljudje; nemški gospodi je pa kakov Bilinski — preosorna oseba! Kdor ni slepec, ta mora vldeti v naprej, da Nemei ne mislijo resno na pogajanja; ali, ker nočejo, ali, ker se boje Wolfa.

Gospod dr. Fuchs naj le poskusi, tudi on se uveri, da je tako!

Razprava v Belemgradu. Se-li gode čudeži? Kaj se godi za kulisami? Bodi, kar hoče: vrhna varuhinja Milana in olepševalteljica vsega, kar se je do sedaj godilo slabega doli v nesrečni Srbiji — naša ljuba »Neue Freie Presse« se je zopet potrudila celo z uvodnim člankom, v katerem polaga na sree beligradskim nasilnežem, naj odnehajo od justičnega ubojstva, za kateri se pripravljajo. »Neue Freie Presse« hvali obtožence, da se vedejo in govore prepričevalno, iskreno in dostojanstveno; vse takoiimenovane obtoževalne priče pa da so sami sumljivi subjekti, ki ne zaslužijo nikake vere. »Neue Freie Presse« sviri oblastneže v Belemgradu, da iz takega tendenčnega procesa ne more priti nič dobrega.

Da, še enkrat vprašamo, kaj pomenja to, da je celo list take kvalitete jel svariti?! Ali je pa vendar res, kar trde nekatere vesti — da se namreč vlasti pripravljajo na resen obračun z Milanom, čim bo rešen ta škandalozni proces, da je »Neue Freie« po svojih znanih zvezah zvohala, kaj se pripravlja in da hoče le rešiti vrednega svojega varvanca v beligradskem konaku!! Nekaj že mora biti, kajti to je izključeno, da bi se v listu, kakoršen je »Neue Freie«, vzbudila poštena vest.

Obsodba Dreyfusa je vzbudila silna ogorčenje po vsem svetu, kjer le biva kakov Žid ali kakov prijatelj Židov. Znano izborni aparat židovskih milijonov deluje sedaj z vso silo za proteste proti obsodbi v Rennesu. Sodniki v Rennesu in vsi, ki niso govorili v prilog Dreyfusu, zlasti pa francoski generali, so sami lopovi, propalice, sleparji itd. Pravica da je ubita, ker da je sodnike vodilo le sovražstvo do Židov. Na to zadnje očitjanje treba vprašati: kdo pa je zanesel verski mo-

ment v to afero! Židje sami in njih časopisje! Sprvega je bila vsa aféra le osebna aféra Dreyfusa in vojaških krogov in še le pozneje je židovsko časopisje se svojimi divjimi in plačanimi agitacijami stvar napihnilo do državne afére, to pa jedino zato, ker je bil obtoženec — Žid!! Da ni Dreyfus Žid, ne bi se bilo židovsko novinstvo brigalo za to afero več, nego za vsako drugo, ko je kakov častnik obtožen kakega zločina.

Taki so. Dokler so se nadejali, da bo sodba taka, kakor so jo želeli oni, so rotili, naj se Francija mirno ukloni razsodbi, sedaj pa, ko je prišlo drugače, organizirajo po vsej Evropi celo revolucijo proti Franciji in zmerjajo sodnike z zločinci in ubijalci.

Domače vesti.

Odprta groba. V Novem mestu je po daljši bolezni umrl gimnazijski profesor Janko Polaneč, v Stebnu na Koroškem pa znani vrli koroški rodoljub, Filip Kandut. Sosebno poslednjega bodo jako pogrešali na Koroškem.

Imenovanje. Više deželno sodišče v Trstu je imenovalo podčastnika v e. in kr. vojni mornarici, Ivana Filipčiča, kancelistom na okrajnem sodišču v Pazinu. (Da-li mož zna hrvatski?! Ob znanih razmerah nismo ravno uverjeni, da bi dobili — ako bi nam sploh hoteli odgovorjati — ugoden odgovor na to sicer jako jako — naravno vprašanje. Op. ured.).

»Zakaj.« Naši nasprotniki se uče slovenski. »Piccolo« je celo — govore o škofovem potovanju — sprejel v svoje predale slovenski očenaš, toda — to se une — brez »pip«. Nam se zdi to, seveda, precej podobno kletvici, če čifut vzvišeno krščansko molitev vlačí čez svojo umazano čeljust. Vsekako je to drzna profanacija. Nam še ni prišlo nikdar na um, da bi smešili židovski: »berešit bara hašamajim«.

Taki vandalizmi so privilegij 2000-letne kulture. Vsaki po svojem ukusu! — Posebno beseda »zakaj« se jim zdi višek neblagoljasja. Naš jezik imenujejo le jezik sladkega »zakaj«. Bodi jim tudi to veselje! V razsodni slovenski duši take brezobraznosti ne zmanjšajo ljubezni do materinega jezika, pač pa užigajo sveto jezo do prostaskih sovražnikov. Mogoče, da se naš jezik glede slogoglasnosti ne da primerjati jeziku Danteja. Ali to nas prav nič ne moti. Angleščina tudi ni posebno blagoljasna, a vendar smo skromnega prepričanja, da se angleška kultura, priborjena na temelju neblagoljasnega jezika, lahko meri z 2000letno laško bruturo. Torej le smešite nas! Nas krepki »zakaj« vam bo vendar donel v ušesa. Če vam ni prijeten, poberite svoja šila in kopita in bežite v — Abruzzo, ali pa v obljubljeni deželo! Mi bi Vam bili zelo hvaležni. —

Brezobraznost. »Piccolo« je izvedel, da hoče tuk. e. kr. poštno ravnateljstvo imenovati višim kontrolorjem v Pulju g. Tomažiča iz Ljubljane. Tem povodom se baha imenovani list, kako je že o neki drugi priliki krik italijanskega novinstva zabranil imenovanje g. Marijanoviča za imenovano službo, da-si je bil Marijanovič, kakor pravi »Piccolo«, znan kakor nepristranski uradnik, ki pa ni znal besedice laški. Ako se je proti Marijanoviču vzdignila taka burja protestov, tako modruje »Piccolo«, si lahko mislite, kako debelo bodo gledali Tomažiča, ki je znan »kakor panslavističen agitator«...

Kdor ni gluhi, mora umeti ta izbruh prav dobro. To nam niti ne prihaja na um, da bi pričakovali od »Piccola« kaj drugega. Konstatirati pa moramo, kako se sme pri nas hujskati in kod vse nastavlja »Piccolo« navoro svojega upliva.

Če se mu posreči nakana, da bi ostrašil e. kr. poštno ravnateljstvo, potem bomo morali pritrditi tistim, ki pravijo, da je pri nas o imenovanju in premeščanju uradnikov najvišja instanca — »Piccolo«.

Ni res! Pišejo nam: »Piccolo«, »Lavoro« in vsa židovsko-lahonska klika trdijo v enomer, da je ves svet (!) prepričan o nedolžnosti Dreyfusa ter o perfidnosti in prodanosti vseh, ki so nasprotnega menenja!

Ves svet je miren, celo v Parizu se ne vznemirjajo posebno radi Dreyfusove afére, v Trstu pa, kjer imajo Židje glavno besedo, se žabe napenjajo in upijejo proti vsemu, kar je francozkega

Tu se demonstrira na ulici, tu se nabirajo podpisi, ki se mislijo poslati nesrečni Dreyfusovi ženi itd.

V Srbiji ječi v ječah do 30 poštenjakov, odličnjakov naroda, ki so tisočkrat bolj gotovo nedolžni, nego je Dreyfus, ali za te se naši Lahoni niti ne zmenijo! Oni vpijejo: D. se preganja, ker je Žid, mi jih pa vprašamo: Zakaj se potegujete toliko za eno osebo in puščate na strani tridesetkrat več število, po nedolžnem preganjanju — Nežidov?!

Ako bi bili vsi res taki človekoljubi, za kakršne se izdajate, bi morali storiti, ako ne več, vsaj toliko za nesrečne Srbe, kolikor storite za svojega Dreyfusa! Ker pa za Srbe ne storite ničesar, dasi veste, da so nedolžni, je znamenje, da za vas obstoji ves svet le v židovstvu! Mi, da-si »barbari«, imamo vendar srce in vest v sebi, in sodeči po sreči in vesti, ne moremo izreči kategorično, da je Dreyfus — nedolžen! Francozi so vaši »frateli Latini«, so najcivilizovanejši narod na zemlji, in ta narod vi sedaj napadate ter sramotite, ker je bil toliko energičen, da se ni udal vašemu in vaših zaveznikov terorizmu.

V Trstu imamo tisoče važnejših vprašanj od Dreyfusovega, imamo mej drugim vse polno delavstva brez, ali skoraj brez kruha, toda vse to je vam deveta briga, ker je vam več za eno osebo, ako je Žid, nego za tisoče stradajočih, ako niso Židje.

Vi trdite že pet let v enomer: Dreyfus je nedolžen! Vi (ali drugi za vas) trosite tisočake za brzojavke o Dreyfusu, vi mpolnjujete svoje liste edino s to, za široko ljudstvo tržaško nevažno zadevo in celo tako daleč ste prišli, da pošiljate agente po hišah in trgovinah nabirat — protestne podpise!

Mi poznamo odličnih meščanov raznih stanov in narodnosti, ki so pogнали te agente; poznamo in vemo, da je nad $\frac{2}{3}$ meščanov, ki se, ali ne brigajo za Dreyfusa, ali pa so protivni vašim deklaracijam o nedolžnosti istega, iz česar lahko odločno sklepamo: Ni res, da je ves svet prepričan o nedolžnosti Dreyfusa, res pa je, da tu delajo milijoni, katerih žalibog — Srbi nimajo!!!

Pravicoljub.

XI. skupščina »Zaveze slovenskih učiteljskih društev«. Skromni prostor našega lista nam ne dopušča, da bi podrobneje poročali o tej skupščini. Sicer pa je to v prvi vrsti naloga strokovnim listom.

V nedeljo popoldne je bila seja upravnega odbora. Potem seja delegacije. V seji delegacije je povdarjal predsednik Jelenc potrebo vzajemnega postopanja vsega učiteljstva, zlasti pa treba zastaviti vse sile za zboljšanje stanja primorskih učiteljev.

Iz poročila tajnikovega je razvidno, da je v »Zavezi« 35 učiteljskih društev, 1766 pravil, 92 podpornih in 47 častnih členov.

Potem je blagajnik Fr. Luznik pr. čital svoje poročilo, ki je bilo vsprejeto.

Predlogi, da se »Učiteljski Tovariš« z novim letom prepusti »Zavezi«, so bili odobreni. O preustrojitvi društvenih listov je bila daljša debata. Ob zaključku seje delegacij sta bila gg. dr. Ivan Tavčar in Ivan Hribar imenovana častnima členoma »Zaveze«.

Glavno zborovanje je začelo v ponedeljek ob 9 $\frac{1}{2}$ uri. Predsednik Jelenc je pozdravil navzoče; o točki »Avstrijskega učiteljstva delo in plača« je govoril Engelbert Gangl; o gmotnem stanju učiteljstva na Goriškem je poročal g. Vrtovec. Kako škandalozno so plačani učitelji na Primorskem, je razvidno iz podatkov Vrtovčevih. Dnevni zaslužek učitelja znaša 1 gl. 8 nč., podučitelja 82 nč. in podučiteljice 76 nč. Ako take plače duševnim delavcem niso evropski škandal, potem moramo priznati, da sploh ne vemo, kaj je škandal! Povdarjal je, da učiteljske v Kopra ne odgovarja; zato je je treba premestiti iz Kopra v Trst ali Gorico. Razprave po tem govoru so se udeležili Medveček, Bajt, Strmšek, Vittori, Furlani, Vrtovec.

O predlogih društva učiteljev okraja logaškega je poročal gospod Šega in so posegli v razpravo Bajt, Strmšek, Urbančič, Črnagoj, Vrtovec in Šega.

Vsprejete resolucije priobčimo jutri.

Oznanilo. Vsled zaključka pridobinske kontigentne komisije, sprejetega v seji 31. maja t. l., se gledé splošnega znižanja družbenega kontingenta

III. in IV. razreda za priredbeno perijodo 1898/1899 javno naznanja, da je znižanje družbenih kontingentov sledeče:

Za priredbeni okraj III. razreda mesto Trst za 1055 gl. 32 nč. in za IV. razred za 488 gl. 66 nč.

Na to znižanje se bo primerno oziralo o razdeljenju pridobinskega davka za leto 1900.

C. kr. davčna administracija.

Okrajna bolniška blagajna. Minolega tedna se je prijavilo 587 slučajev bolezni, 621 oseb se je prijavilo zdravim in v zdravljenju jih je ostalo 846, med njimi 133 ponesrečenecv na delu. Prestopkov proti zdravniškim naredbam se je naznailo 160. Podpor je blagajna izplačala ta teden 10359,92 kron.

Potres. Dne 11. t. m. se je v Celovcu in okolici občutil krepak potres v smeri od juga proti severu, ki pa ni povzročil nobene škode.

Pazite na otroke! Katarina A. v ulici Donata št. 3 je včeraj predpoludne zaprla svojo 4-letno hčerko samo v stanovanje. Otrok je zlezal na okno ter padel s prvega nadstropja na ulico. Ljudje, ki so šli mimo, so deklico pobrali in spravili na rešilno postajo, kjer je zdravnik konstatiral več zunanjih poškodb. Proti materi so vložili ovadbo.

Najdeno. Na tuk. policiji so shranjeni sledeči najdeni predmeti: Novčarka z malim zneskom denarja, ena ženska ura in en zastavni list.

Dražbe premičnin. V sredo, dne 14. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Nuova št. 23, hišna oprava; v ulici Sv. Sebastjan št. 1, štacunska oprema in galanterije; Corso št. 4, hišna oprava in 1 ura, na trga Ponte Rosso 3, hišna oprava; v ulici Piccolomini št. 9, hišna oprava, 1 klavir in slike; v ulici Sv. Spiridion št. 1, hišna oprava.

Različne vesti.

Orožnik — ropar. Iz Šopronja javljajo: Nedavno temu se je v Novi vasi pri Šopronju orožnik Molnar priplazil v stanovanje krčmarja Huga ter je spečo zakonsko dvojico z sekuro ranil na glava. Napadene sta se branila in ropar je moral zbežati, ne da bi se mu posrečil rop. Zadnjo nedeljo zvečer so Molnarja aretirali v Rogški Slatini.

Nov konzulat. Cesar je odobril ustanovitev avstrijskega honorarnega vicekonzulata v Draždah ter imenoval bančnega ravnatelja Gustava Klempererja brezplačnim konzulom ad personam.

Knez Nikolaj Črnogorski in kneginja Milena sta se vrnila včeraj v Bar s svojega potovanja v Carigrad in na Grško.

Znamenita pravda. Dne 12. t. m. se je pričela pred porotnim sodiščem v Kutnigori na Češkem razprava proti Židu Leopoldu Hülsnerju, kalerega dolžijo, da je dne 1. aprila t. l. v gozdu pri Polni umoril 19-letno šiviljo Ano Hruza. Ker se je umor izvršil o židovski Veliki noči, se je razširila govorica, da imamo pred seboj ritualen umor. Zaradi tega je zanimanje za izid te pravde veliko. Obtožnica govori o navadnem umoru.

Znamenit dar c. kr. dvorni knjižnici. Nadvojvoda Rajner je daroval dvorni knjižnici svojo zbirko rokopisov, ki šteje nad sto tisoč znamenitih listin na papyru, pergamentu itd.

Oj te ženske! Ves London govori le o Dreyfusu in o — črnem škandalu. Pa ne da bi me krivo razumeli in mislili morda na vojao s Transvaalom, ki je tudi nekak — črn škandal. Za take malenkosti se London ne briga. Bolj ga skrbi krasotica Florence Kate Jewell, hčerka odlične rodovine, ki je te dni podala roko v zakon nekemu črneu, ki se nazivlje knez Lobengula. Ta knez, ki zaslučuje ta naslov v isti meri, kakor naš ljubi gost Garibaldi naslov generala, je baje grd, da je strah. Kakor posebnost v grdobí so ga kazali v Londonu za denar. In glejte, mlada miss Florence se je zaljubila v bušmana in vse moči sveta je ne odvrnejo od te ljubezni. To je torej — črni škandal.

0 Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

To navidezno protislovje se da pojasniti tako, da sedanjost deležnika cvetoča mesta ne velja

za čitatelja povesti, nego za mesta, ki so za mlet-
skega gospodstva evetoča bila, ono pa jih je
rušilo.

Točka 297. — Jako malo je opravičen pri-
slovni deležnik sedanjega časa na -č, kakor ga
g. profesor v navzočni točki uči. Res je, da so ga
bili v naše slovstvo koj početkoma zatrosili oni
neznašice, katerim je bila jedina svrha naboževanje
naroda in ne gojenje njegovega jezika in vede, in
ki niso nič poznali drugih slovanskih jezikov, ali
oni so nam vrinili le toliko takih prislovnih delež-
nikov, kolikor so jih v svojo svrhu trebali, in to
so bili ti-le trije: gredoč, rekoč, vedoč... te
tri, se ve, tudi priprosti narod še rabi.

Mej vsemi Slovanami rabimo le mi in Hrvati
takov deležniški prislov, in zlasti sedanji naši pi-
satelji ga vsesploh rabe takoj marljivostjo in lju-
beznijsko, da je čuda. — Ni dolgo tega, kar je
nekdo izmed naših poglavitih mož opozoril na to
grošenje nekega močno slavljenega našega pesnika;
no, kaj misliš, da mu je ta odgovoril? »Oh, meni
se pa tako dopada takov prislov!« — To je bil
pesnikov odgovor, — in res čitamo malone v vsa-
ke kitici njegovih poezij po dva, ali vsaj jednega, ta-
kovih prislovov. Ej, mili moj, ako takovi možje tako
delajo, kaj je našemu rodu pričakovati pa od pig-
mejčičev?!

Sedanji hrvatski književniki — pa tudi naš
medjumurski pisatelj Kuzmić — rabe deležniški
prislov v blaži obliki na -či, n. pr. buduči,
osječajuči se, viječajuči..., kar je posne-
manja vredno, če uže misle, da nemorejo pogre-
šati tega deležnika.

(Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 13. Cesar je vsprejel danes predsed-
nika zbornice, dr. a. Fuchsa, v dolgi posebni av-
dijenci. Načelniki skupin levece se snidejo dne 23.
na posvetovanje. Načelnik združene levece, dr.
Funke, je že dospel semkaj.

Praga 13. »Narodny Listy« trdi, da dr-
žavni poslanec Karlon ni položal svojega mandata.

Rim 13. Nasproti vznemirljivim vestem, ki
so se širile sinoči o zdravju papeževem, konsta-
tuje »Agenzia Stefani«, da je stanje papeža trajno
dobro.

Berolin 13. Wolfova pisarna javlja, da ni
res, da se carska dvojica ruska na svojem poto-
vanju v Darmstadt hoče dotakniti tudi Potsdamu.
Sestanek cesarja Viljema z carjem je namerjan za
poznejši čas.

New-York 13. Pisarnam komisij Zjedinjenih
držav za pariško svetovno razstavo se je prijavilo
danes, da nič ne kaže na to, da bi se kateri raz-
stavljalec hotel umakniti. Prijave so danes mno-
goštevilneje, nego kdaj poprej.

London 13. Zjutranji listi javljajo iz Preto-
rije: Brzjavka angleške vlade zahteva pripoznanje
pravice državljanstva po 5 letih ter 1/4 zastopstva
v volksrandu za zlata polja.

Blomfontem 13. Neki tukajšnji list javlja
baje iz najboljšega vira, da vlada v Transvaalu
vsprejme povabilo na konferenco v Kapstadt.

Pariz 13. Vratarja hiše v ulici Chabrol, ki
je Guerina preskrbljeval z živim, so zaprli.

Pariz 13. Govor o članku Zole očitno »Gau-
lois« temu poslednjemu, da množi število onih, ki
kličejo po intervenciji inozemstva. Cesar Viljem
je prepreden, da bi se utikal v francoske stvari.
»Echo de Paris« pa pravi z ozirom na članek
Zole, da Francija že predolgo čaka na mir, da bi
jo mogli pomiriti z zaganjem inozemske intervencije.

Naznanilo.

Na prodaj je 500 kvintalov
grozdja (refoška) po jako nizki
ceni. Za predloge in pojasnila
treba se obrniti direktno na **A.
Zamarini, Cittanova (Istra).**

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
na južnem kolodvoru.

Br. 260/99

Oglas natječaja

Usled zaključka odborske sjednice od 7.
rujna 1899 razpisuje se ovim natječaj za mesto
voditeljice dječjeg zabavišta družbe sv. Cirila i
Metoda za Istru u Malom Lošinj.

Godišnja plaća ustanovljena je na for. 360
izplativih u jednakih mjesečnih antecipatnih obrocih;
for. 30 za paušal izplativih u 2 jednaka seme-
stralna obroka i stan u naravi.

Molbe obložene svjedočbami položenog izpita
voditeljice i dojakošnje službe imaju se predložiti
»Ravnateljstvu družbe sv. Cirila i Metoda
u Voloskom« najkasnije do 30. rujna t. g.

Pobliže obavjesti daje podpisano.

Za ravnateljstvo:

Dr. Dinko Vitezić,
predsjednik.

Dr. Počić,
tajnik.

Volosko - Opatija 9/9/99.

FILIJALKA BANKE UNION V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,
kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih
brstuje:

Vrednostne papirje:

po 2% $\frac{1}{2}$ proti 5 dnevni odpovedi
" 2% $\frac{1}{2}$ " 12 " "
" 3% $\frac{1}{2}$ " 4 mesečni "
" 3% $\frac{1}{2}$ " 8 " "
" 3% $\frac{1}{2}$ " 1 letni "

Napoleone:

po 2% $\frac{1}{2}$ proti 20 dnevni odpovedi
" 2% $\frac{1}{2}$ " 40 " "
" 2% $\frac{1}{2}$ " 3 mesečni "
" 3% $\frac{1}{2}$ " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25.
ozioroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2% $\frac{1}{2}$ do vsakega zneska;
izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za veče zneske
treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo
v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne
uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur.
Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in
račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj,
Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja
nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne
papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri
vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne pa-
pirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti
primerni proviziji.

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju,
proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in reserva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	gld. 4.000.000—
Premijna reserva zavarovanja na življenje	13.326.346-98
Premijna reserva zavarovanja proti ognju	1.632.248-22
Premijna reserva zavarovanja blaga pri prevažanju	49.165-07
Reserva na razpolaganje	500.000—
Reserva zavarovanja proti premi- njanju kurzov, bilanca (A)	333.822-42
Reserva zavarovanja proti premi- njanju kurzov, bilanca (B)	243.331-83
Reserva specialnih dobičkov za- varovanja na življenje	500.000—
Občna reserva dobičkov	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

Anton Širca

GORICA
Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljativne iz glavnih pridelkov od
5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
" dalmatinsko	36 "
" istrsko	40 "
" namizno La	44 "
" " najfinejše	48 "
" " extra	56 "
" " specialitetno	60 "
" Posebno za cerkveno luč	38 "

Potočnik Fran,

ima gostilno v uli
Ireneo št. 1, toči
istrijansko, dalmatinsko
in belo ipavsko vino, in Steinfeldsko pivo; vsaki čas mirle
jedl. Odprto vedno do polnoči.

Tržaškimi slovanskimi družinam na znanje.

Podpisana si vsajam naznaniti da sem odprla
u ulici Alessandro Volta št 1, V. nadstr.

delavnico

za vsakovrstne konfekcije ženskih oblek, kakor
tudi za prirejanje raznovrstnega perila za gospe
in gospode.

Obljubujem točno postrežbo in poštene cene.

Udana

Terezija Cvelf.

Zanimiv oglas kolesarjem

kolo iz  tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in spre-
jemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih
blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Tvrška M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim
odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z
mnogobrojnim povsem novim blagom po brezkon-
kurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve garantirane	po 15 nvč.
Fini perkal za srajce	24 "
Oxford, barve garantirane	19 "
Francozki sateni	28 "
Piquet, barvan in bel za oblekeba	26 "
Perkalin za podloge vseh barvah	10 "
Blago močno za podloge vseh barvah	15 "
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	
" " moške obleke širina 150 cm.	90 "
Alpagasor ni za ženske obleke velik.	
izbor	50 "
Kotenina	13 "
" bela	21 "
Navidezno platno	15 "
Platno čisto laneno	22 "
" " za rjuhe dvojna širina	45 "
Mušolin bel prve vrste	16 "
Chiffon za srajce	18 "
Srajce za gospode, velik izbor belih in barvane	90 "
Srajce za gospe	50 "
Moderci, zahtij kraj	60 "

Velik izbor

trakov, šipk, bordur, vezenj, svilu in različnih gar-
nitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje.
— Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri
in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in na-
rodnih trakov po najnižjih cenah.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Piazza Rosario števil 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in
slikah. Ilustriran cenik gratis in franko
vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali
železnico, brez da bi se za to kaj
zaračunalo.